

Z Rozmyslu a Ze Soucitu

Ta Jana z Velké Ohrady

Vyhlíd' si moudrou rozmarnej kus, aby byl platnej... aby s ním soucítila... že příroda se na něm pobavila. Hledala nízká vzros tlýho kus, aby byl jistej... aby ho oslabila... když sama by si růstem ublížila! A jestli ty seš ten vzácnej pán, co nepátrá, co furt mám... co nedělá na sebe... ty seš ten skvělej pán, seš ten, kdo je ohejbán... jinam to nevede! Vybral si vábnou nevábnej kus, aby byl oběť... aby se dovtípila... že krása není nadvláda a síla!